

Prese raksta par Līgatni

GNP dabas draugu izaicinājums - Meža biatlons 2022

Datums: 15.02.2022

Izdevums: Auseklis

Rubrika: Kaimiņos

Aicinot lietderīgi un fiziski aktīvi brīvo laiku pavadīt Gaujas Nacionālajā parkā (GNP), Dabas aizsardzības pārvalde Līgatnes dabas taku distanču slēpošanas trasē 18. februārī rīkos tradicionālo GNP dabas draugu izaicinājumu Meža biatlons. Piedalīties aicināts ikviens dabas un aktīvās atpūtas cienītājs, startējot individuālā vai komandu vērtējumā. Sacensības notiks vairākās distancēs – 0,6, 5,5, 11 vai 16,5 km, klasiskajā slēpošanas solī ar vienu šautuvi. Lai netraucētu Līgatnes dabas taku iemītnieku mieru, tradicionālā šaušana tiks aizstāta ar šautriņu mešanu mērķī. Dalībnieku skaits ir ierobežots, tāpēc interesenti aicināti reģistrēties laikus. Vairāk – www.ligatnesdabastakas.lv.

Draudze īsteno restaurācijas projektu

Autors: AINA UŠČA

Datums: 15.02.2022

Izdevums: Bauskas Dzīve

Rubrika: Kultūrvide

Vecumnieku dievnamam atjaunoti logi un durvis, plāni arī fasādes un iekštelpu remontam

Vecumnieku evaņģēliski luteriskā draudze ir paveikusi nozīmīgu darbu baznīcas vēsturiskās ēkas fasādes sakārtošanā. Restaurēti visi logi un četras ārdurvis, uzbūvēti sliekšņi.

Atjaunošanu veica kvalificēti speciālisti, bet metodika tika saskaņota ar Latvijas Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldi, jo ēka ir vietējās nozīmes arhitektūras piemineklis.

Prasme sadarboties

Pirms restaurācijas notika baznīcas arhitektoniski mākslinieciskā izpēte. To veica arhitekte Kristīne Veinberga un arheologs Juris Zviedrāns. Viņi konstatēja, ka logu un durvju koka konstrukcijas ir deformētas, vietām ķirmju sagrauztas. Arī metāla detaļas bija aplauztas un sarūsējušas. Kļuva skaidrs, ka novilcināt logu un durvju restaurāciju nedrīkst. Tika izstrādāts finansējuma piesaistes projekts.

Par to stāsta Vecumnieku luterāņu draudzes priekšniece un projekta koordinatore Dita Starta: «Projekta izstrādē sadarbojāmies ar žurnālisti un Limbažu luterāņu draudzes aktivisti Ingrīdu Briedi. Viņa ļoti labi šīs lietas pārzina. Limbažu draudze ir īstenojusi baznīcas restaurācijas vairākus projektus. Ingrīda mums ieteica arī restaurācijas firmu no Līgatnes. Konkurss nebija jāriko, mēs pieņemām šo piedāvājumu. Logi tika izņemti un aizvesti uz restaurācijas darbnīcu, kur tika nomainītas bojātās detaļas un ielikts jauns stiklojums.»

Process tomēr nav izrādījies vienkāršs, jo restaurācijas temps kļuvis pārāk gauss. Tāpēc draudzes padomes locekļi paši braukuši uz Limbažiem un lūkojušies, kas darbnīcā notiek. Beigās jau viss bijis labi. «Mūsu pieredze liecina, ka pasūtītājam ir nepārtraukti jāseko darbu norisei, ikviena nianse jāapspriež ar izpildītājiem, it neko nedrīkst atstāt bez ievērības,» secina D. Starta.

Palīdz jaunieši un vīri

Vasarā palīgdarbos draudze iesaistīja vietējos jauniešus. Viņi vairākas nedēļas krāsoja iekšlogu rāmjus, saņemot nelielu atlīdzību no projekta naudas. Tīkmēr risinājās arī citi baznīcas apkārtnes labiekārtošanas darbi. Arborists Jānis Klāviņš – Vecumnieku pagasta iedzīvotājs – profesionāli apzāgēja vecās kļavas, kastaņas un liepas. Viņš ieradās ar savu tehniku, visu perfekti izdarīja un sakārtoja teritoriju.

Draudzes locekļu un vietējo iedzīvotāju līdzdalība dievnama iekštelpu un apkārtnes labiekārtošanā ir jau ierasta prakse. Skaidro Dita Starta: «Mūsu draudzes padomē darbojas enerģiski vīri un sievas. Mums ir sava «WhatsApp» grupa, tāpēc informācijas apmaiņa notiek raiti. Draudzes vīri ir prasmīgi tehnisku problēmu risinātāji, viņi labprāt piedalās dažādos darbos.»

Andris Cīrulis savulaik palīdzēja atjaunot baznīcas elektroinstalāciju. Druvvaldis Sāns un Agris Celiņš arī ir neaizstājami palīgi tāpat kā Aivis Tamanis, kurš, nebūdam draudzes loceklis, piedalījās baznīcas celiņu bruģēšanā. Kopā ar vīriem allaž strādā Vecumnieku luterāņu draudzes mācītājs Roberts Otomers.

Īstenoti arī nelieli projekti

Enerģiskas, ar iniciatīvu apveltītas ir arī sievas un jaunietes. Draudzē darbojas lieliska svētdienas skolas pasniedzēju komanda Janas Veides vadībā. Pandēmijas laikā klātienē nodarbības diemžēl nenotiek.

Vecumnieku draudze ir īstenojusi vairākus nelielus, pašvaldības finansētus projektus.

Pie dievnama centrālās ieejas tika ierīkota ratiņkrēslu piebrauktuve, bet pērn draudzes vīri nobruģēja celiņus, baznīcas priekšelpā ieklāja jaunu betona grīdu, ēkas sānu kambarī iekārtoja atsevišķu, dažādām funkcijām izmantojamu kabinetu.

Iztaujāta par nākotnes iecerēm, draudzes priekšniece atbild: «Noteikti vajadzētu nokrāsot dievnama fasādi, sākt torņa un kāpņu, kā arī iekšelpu remontu.»

UZZIŅAI

Vecumnieku luterāņu baznīcas logu un durvju atjaunošana

Draudze piedalījās biedrības «Bauskas rajona lauku partnerība» projektu konkursā programmā «LEADER» un saņēma finansējumu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Latvijas Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gada apakšpasākumā «Vietas potenciāla attīstības iniciatīvas».

Projekta budžets – 49 728 eiro. No tiem 90% jeb 44 755,20 eiro ir programmas «LEADER» piešķirtais finansējums, bet 10% jeb 4972,80 eiro – Vecumnieku novada pašvaldības līdzfinansējums.

Baznīcas logu un durvju restaurācija tika sākta 2020. gada jūnijā un pabeigta 2021. gada decembrī. **Restaurāciju veica SIA «Akords U» Līgatnes novadā.**

Galvenie restaurācijas darbi:

katra pusloka loga vērtne tika izjaukta, no jauna salīmēta, nomainot bojātās detaļas;

akurāti izņemti logu stikli no ķitējuma, izfrēzētas katras rūts gropes, jo tās bija nelīdzenas, spurainas. Protezētas logu vērtņu bojātās detaļas;

visas metāla detaļas notīrītas, nogruntētas, nokrāsotas;

aizdrīvētas visas ārējo logu vērtņu šķirbas ar kaņepju pakulām un lineļļas ķiti;

katra durvju vērtne tika izjaukta, salīmēti bojātie pildņi, visām vērtnēm protezētas apakšējās šķautnes, protezēti mehāniskie bojājumi, ko radījuši Otrā pasaules kara ložu šāviņi un šķembas;

durvju atslēgu mehānismi pilnībā izjaukti, nodilušās detaļas metinātas vai pielodētas, sakristejas durvīm izkalts jauns rokturis;

durvis nogruntētas, nokrāsotas ar dabisko lineļļas krāsu;

visi ārdurvju sliekšņi ielikti jauni. Galvenajām ieejas durvīm tie ir no oša koka, lai būtu lielāka nodilumnoturība;

izgatavotas jaunas ārdurvju atslēgas.

Avots: Vecumnieku evaņģēliski luteriskā draudze.

Urālpūces turpinās dzimtu

Autors: Arita Lejiņa

Datums: 15.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Redzeslokā

Līgatnes dabas taku urālpūcei Čiepstonim atrasts pāris, proti, no Rīgas Nacionālā zooloģiskā dārza atvesta urālpūce Hedviga.

Līdzīgi kā vairākām citām pūču sugām urālpūcēm ir raksturīga mīlestība uz mūžu, skaidro dabas taku dabas izglītības darba speciālists Valters Kinna. Katru pavasari urālpūču tēviņš parasti satiekas ar vienu un to pašu mātīti abiem ierastajā ligzdošanas teritorijā jeb iecirknī. Par mazuļiem rūpējas abi vecāki kopā: par barības sagādāšanu ir atbildīgs galvenokārt tēviņš, mātīte baro, audzina un sargā pūčulēnus.

Dāmas noslēdz regulāro čempionātu

Autors: Jānis Gabrāns

Datums: 15.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Sports

Latvijas florbola čempionātā virslīgā sieviešu komandām mūsu novada komandas aizvadījušas pēdējās regulārā čempionāta pirmā posma spēles.

Atbilstoši nolikumam tajā noskaidroja komandu dalījumu grupās: A grupa (1.-4. vieta) un B grupa (5.-8. vieta). Otrajā posmā, saglabājot pirmajā posmā izcīnītos punktus, komandas aizvadīs divu apļu turnīru savās grupās.

Jau pirms pēdējās kārtas bija skaidrs, ka abas mūsu novada komandas ieņems 5.un 6.vietu, atlika vien noskaidrot, kura kuru un cik punktus paņems līdz uz otro posmu. Cēsu "Lekrings" uzņēma Rīgas "NND/ RJTC", kas turnīra tabulā atrodas zemāk, un tas bija redzams arī laukumā. Lai arī rīdzinieces centās turēt līdzī un pēc divām trešdaļām

rezultāts bija 4:4, pēdējās 20 minūtēs cēsnieces apliecināja pārākumu. “Lekrings” spēlētājas pēdējā trešdaļā guva piecus vārtus, kamēr pretinieces tikai vienus, un rezultātā droša Cēsu komandas uzvara 10:5.

Uzvarētāju labā trīs vārtus guva Kate Meldere, divus – Elīna Tauriņa un Jolanta Kļava, pa reizei precīzas bija – Džeina Eglīte, Dārta Malkava, Maija Zēmele – Bauere.

Līgatnes komandai pretinieces stiprākas, FK “Ķekava”, kas bija nodrošinājušas vietu spēcīgākajā grupā. Līgatnietes rādīja atzīstamu sniegumu, spēle bija līdzvērtīga, vadībā te viena, te otra komanda, un pamatlaiks noslēdzās 4:4. Vārtus guva Ieva Dimante, Madara Akmentiņa, Agnese Broliša un Elīza Bērziņa. Sekoja pagarinājums, kurā labāk veicās Līgatnes komandai, uzvaras vārtus guva Ieva Dimante.

Tāču zaudētais punkts turnīra tabulā Līgatnes komandu nobīdīja uz sesto, kamēr “Lekrings” ieņēma piekto vietu.

Otrajā posmā B grupā noskaidros tās divas labākās komandas, kas iekļūs izslēgšanas spēlēs, pievienojoties visām četrām A grupas komandām.

Virslīgā vīriešu komandām Cēsu “Lekrings” nedēļas nogalē aizvadīja divas spēles, svinot divas uzvaras. Šajās spēlēs cēsnieki guva 28 vārtus, ielaižot desmit. Vispirms savā laukumā viņi uzņēma komandu “Ķekava”. Pēc pirmās trešdaļas 5:1 cēsnieku labā, pēc otrās 9:3, bet, fināla sirēnai skanot, 10:6.

Trīs vārtus guva Edgars Puriņš, divus – Andris Rajeckis un Olafs Zvīnis, pa reizei precīzi bija Toms Rīsmānis, Jorens Malkavs un Artūrs Jurševskis.

Otrajā nedēļas nogales spēlē izbraukumā pretī stājās “RTU/ Rockets” florbolisti, bet šī bija spēle vienos vārtos. Par to liecina metienu attiecība 50:17 Cēsu komandas labā, bet rezultāta tablo spēles beigās rādīja pārlicinošu uzvaru 18:4.

Pa trim vārtiem guva A. Jurševskis, E. Puriņš un Jānis Melderis, pa diviem – J. Malkavs un Miķelis Roops, pa reizei pretinieku vārtsargu pārspēja T. Rīsmānis, A. Rajeckis, Ralfs Rutkovskis, Krišjānis Tiltiņš, Kaspars Lisovskis.

Uzvaras ļāva cēsniekiem atgriezties turnīra tabulas vadībā, par pieciem punktiem apsteidzot otrajā vietā esošo “Rubene” komandu. Regulārajā čempionātā “Lekrings” florbolistiem jāaizvada vēl trīs spēles.

Vīriešu 1.līgā “CPSS/ Lekrings” uzņēma Lielvārdes komandu, piedzīvojot smagu zaudējumu 0:7.

Lielvārdē aizvadīts kārtējais sabraukums vīriešiem 35+ čempionātā, kurā “Lekrings Sr” tikās ar tuvākajiem sekotājiem turnīra tabulā. Vispirms spēle pret Madonas novada komandu, kurā svinēta pārlicinoša uzvara 10:1. Tikai 37 sekundes pietrūka, lai izcīnītu

“sauso” uzvaru. Trīs vārtus guva Ēriks Akulovs, divus – Ainārs Anis, Mārtiņš Rajeckis, pa reizei precīzi bija Mārtiņš Jarohovičs, Jānis Apeinis un Arnis Čamans.

Sabraukuma noslēdzošajā spēlē cēsnieki tikās ar “Rubenes” florbolistiem, svinot uzvaru 3:2. Vārtus guva J. Apeinis, M. Rajeckis, Andris Malkavs. Turnīra tabulā cēsnieki ieņem otro vietu aiz Talsu komandas.

Auto nobrauc no ceļa. Iet bojā cilvēks

Autors: Arita Lejiņa

Datums: 15.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Ziņas

Traģiska autoavārija apturēja transportlīdzekļus, kas piektdienas pēcpusdienā uz Vidzemes šosejas (Rīga-Sigulda-Veclaicene) brauca cauri Veselavas pagastam.

Satiksmes negadījumā, kas bija noticis autoceļa 98.kilometrā, tas ir, pie Bērzkroga, bija gājis bojā cilvēks, bet vairāki cietuši. Uz laiku ceļš bija slēgts, vēlāk atbrīvoja vienu joslu.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvalde informē, ka ceļu satiksmes negadījums, kur gāja bojā transportlīdzekļa (mikroautobusa) “Opel” pasažieris, notika 11.februārī pulksten 17.30. Sākotnējā informācija liecina, ka “Opel” uz ceļa saslīdēja, nobrauca no braucamās daļas un apgāzās.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests cietušos, kas jau atradās ārpus avarējušā mikroautobusa, nogādāja līdz Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) mediķiem. NMPD Vidzemes reģionālā centra vadītāja vietniece Sniedze Bračka pastāstīja, ka Bērzkrogā negadījumā cietušajiem bija vidēji smagas un smagas traumas: “Negadījuma vietā strādāja vairākas NMPD brigādes, tai skaitā ārstu – speciālistu brigāde, kas ir sagatavota un iesaistās, ja ir daudz ceļu satiksmes negadījumā cietušo, lai cilvēkus, kuri guvuši traumas, varētu atbilstoši ievietot ātrās palīdzības mašīnā, kā arī lai pa ceļam līdz nogādāšanai uzņemšanas nodaļā sniegtu palīdzību un cietušo stāvoklis nepasliktinātos.”

Kopumā aizvadītajā nedēļā valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa teritorijā reģistrēti 15 satiksmes negadījumi, vēl vienā cieta cilvēks. **13.februārī plkst. 15.32 Līgatnē, Gaujas ielā, automašīnas “Audi” vadītājs neizvēlējās ceļa meteoroloģiskajiem apstākļiem atbilstošu braukšanas ātrumu, kā rezultātā bremzējot uzslīdēja stāvošai automašīnai “Hyundai”. Negadījumā cieta “Hyundai” pasažiere, kuru nogādāja medicīnas iestādē.**

No 1.līdz 13.februārim Cēsu iecirknī septiņos gadījumos sākti administratīvie procesi par sēšanos pie transportlīdzekļa stūres reibumā. Piemēram, 9.februārī plkst. 14.03 Cēsīs, Raiņa ielā, "Opel" vadītājs piedalījās ceļu satiksmē, būdams alkohola reibumā. Minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā – 0,95 promiles. 8.februārī ap plkst. 13.30 Cēsu novada Priekuļu pagastā, autoceļa Priekuļi – Rauna 2.kilometrā, automašīnas "Mercedes Benz" vadītājs piedalījās ceļu satiksmē, būdams alkohola reibumā, konstatētas 1,8 promiles. 7.februārī plkst. 22.04 Valsts policija saņēma informācija, ka Cēsīs, Gaujas ielā, atrodas autovadītājs, kurš, iespējams, ir alkohola reibumā. Izbraucot policijas norīkojumam, tika atrasts minētais "Toyota" autovadītājs, kuram konstatēts 2,01 promiļu reibums.

Pavisam Cēsu iecirkņa teritorijā par notikumiem ceļu satiksmē noformēti 38 administratīvā pārkāpuma protokoli, tajā skaitā pieci par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu.

Grib samaksāt, bet nevar

Autors: Sarmīte Feldmane

Datums: 15.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Ziņas

Mārsnēnu pagasta iedzīvotājiem nav pieejami pašvaldības pakalpojumi, lai gan tāpat kā citos Cēsu novada mazajos pagastos te pakalpojumiem jau no janvāra bija jābūt pieejamiem bibliotēkā. Iedzīvotāji šogad nav varējuši samaksāt par ūdeni, kanalizāciju.

"Jautājumu risinām, bija tehniska aizķeršanās, tuvākajās dienās atrisināsim. Tiek strādāts, lai būtu pieejami tie paši pakalpojumi, kas bija agrāk," saka Priekuļu apvienības pārvaldes vadītāja p.i. Evita Širante, paskaidrojot, ka tas būs šonedēļ. Soda procentus par nesamaksāto laikā pašvaldība neapreķinās, uzsver E.Širante, jo tā nav iedzīvotāju vaina, ka viņi nevar norēķināties ar pašvaldību. Tiekot domāts par pakalpojumu groza paplašināšanu bibliotēkā. "Bibliotekāre apgūs programmas, būs mācības, ko organizē Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija. No cilvēku daudzuma atkarīgs, cik daudziem būs nepieciešami valsts pakalpojumi. Varēs arī izdrukāt Covid – 19 sertifikātus," stāsta apvienības pārvaldes vadītāja.

Kad aktuāla būs deklarācijas iesniegšana Valsts ieņēmumu dienestam un saistību kārtošana ar Lauku atbalsta dienestu (LAD), jautājums tiks risināts. "Būs sīkāka informācija. Bijušajos novados ir dažādas pieredzes. Iepriekš lauku speciāliste Dace Kalniņa palīdzēja iedzīvotājiem sagatavot pieteikumus LAD. Viņa apņēmusies brīvprātīgi to darīt bez maksas arī šopavasār. Ja pašvaldībai būs kāda vienota pieeja, kā

to darīt, tad būs kas citādi,” skaidro E.Šīrante un atgādina, ka neskaidrību gadījumā iedzīvotājiem jāzvana uz pašvaldību. Domājot par nākotni, ir iedzīvotāji, kuriem svarīgi, lai tepat pagastmājā varētu skaidrā naudā saņemt pašvaldības pabalstus, jo viņiem nav nedz bankas konta, nedz internetbankas.

Mārsnēnu pagastā citus maksājumus iedzīvotāji var samaksāt pie pastnieka. To izmanto cilvēki, kuriem nav iespēju samaksāt internetbankā. Ārkārtējās situācijas laikā “Latvijas Pastam” nācās atteikties no klātienes pasta pakalpojumu sniegšanas vairākās lauku teritoriju pasta pakalpojumu sniegšanas vietās, kur pastnieks strādāja stundu dienā. Vispirms jau epidemioloģiskās drošības dēļ, kā arī tādēļ, ka pašvaldību telpas, kur atradās pasta pakalpojumu sniegšanas vietas, nebija pieejamas apmeklētājiem. Iedzīvotājiem jāsažinās ar pastnieku, lai vienotos, kur satikties. **Tāda pati kārtība ir Auciema, Dzērbenes, Ģikšu, Ieriķu, Inešu, Kaives, Līgatnes, Nītaures, Rīdzenes, Skujenes, Veselavas un Zosēnu iedzīvotājiem.**

Īsziņas

Datums: 16.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Ziņas

- Jaundzimušie. Aizvadītajā nedēļā Vidzemes slimnīcā piedzimuši 16 bērni - 10 meitenes un seši zēni. No visiem jaundzimušajiem viens ir cēsnieks, **kā arī viens bērniņš no Līgatnes pagasta.**

- Vīru vaļasprieki. Kultūras biedrība “Harmonija” cēsniekiem un pilsētas viesiem gatavo biedrības dalībnieku – vīriešu – vaļasprieku izstādi. Tajā varēs aplūkot Ģirta Vernera monētu kolekciju, Jāņa Rīta krātos makšķerēšanas piederumus, kas liecina par šī hobijs attīstību, Leona Stara darinātos ādas izstrādājumus, apgleznotos traukus un citus eksponātus. Izstāde, kas iecerēta kā sava veida veltījums sievietēm laikā no Valentīndienas līdz 8.martam, tiks atklāta rīt, 17.februārī.

- Slimnīcās vairāk Covid-19 pacientu. Salīdzinājumā ar iepriekšējo nedēļu turpina palielināties Covid-19 gultu noslodze Latvijas ārstniecības iestādēs, Vidzemes slimnīcā Valmierā tā sasniedz 88%, Cēsu klīnikā - 81%. No 7. līdz 13.februārim Latvijas stacionāros bija aizņemti 70% gultasvietu, kas paredzētas kovida slimniekiem, 14.februārī gultu noslodze palielinājusies līdz 73%, bet vairākās ārstniecības iestādēs pārsniedz 80%.

Sabiedriskā kārtība jaunajā novadā

Autors: Jānis Gabrāns

Datums: 16.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Tēma

Pirmām kārtām tā ir atbildība

Par to, kā izdevies veikt plānoto reorganizāciju, par iedzīvotāju ieguvumiem un citām aktualitātēm saruna ar Cēsu novada pašvaldības policijas priekšnieku Guntaru Norbutu, kurš šajā amatā ir trīs gadus.

- Var teikt, ka pašvaldības policijas reorganizācija ir noslēgusies?

- Jā, reorganizācija ir noslēgusies, no 1.janvāra izveidota iestāde "Cēsu novada pašvaldības policija", kas savā atbildībā pārņēmusi visu novada teritoriju. Katrā apvienības pārvaldē ir nozīmēts savs saistošo noteikumu un sabiedriskās kārtības inspektors.

-Vai tas ir piemērotākais modelis, vai vēl ko vajadzētu labot, mainīt?

- Droši vien, ko uzlabot, būs vienmēr, jo modelis, kurā cenšamies aptvert tik lielu teritoriju, ir jauns. Patlaban tas ir optimālais, bet konkrētāk varēsim vērtēt pēc pirmā darbības gada. Tad būsīm nostrādājuši tūrisma sezonu, kas saistīta ar lielu cilvēku pieplūdumu, būs bijuši svētki, pasākumi. Tad redzēsīm, vai ar esošajiem spēkiem visur tiekam galā ar uzdevumiem, kuru ir arvien vairāk. Teiksim, mūsu pārziņā tagad ir arī zivju resursu aizsardzība, to īstenosīm ar esošajiem resursiem. Iespējams, nākotnē veidosīm atsevišķu nodaļu, kas nodarbosies tikai ar to, jo ezeru un upju novadā daudz un ir jāraugās, lai visur tiek ievērotas normatīvo aktu prasības.

- Vai arī patruļdienests, kas šobrīd aptver 30 km teritoriju ap Cēsīm, varētu mainīties?

- Sākotnēji bija paredzētas divas patruļdienesta grupas, kas strādā režīmā 24/7, viena Cēsīs ar 30 kilometru zonu ap pilsētu, otra Vecpiebalgā, kas apkalpotu Vecpiebalgu, Jaunpiebalgu, Skujeni, Taureni, Dzērbeni. Saprotot, ka policijas uzturēšana nav lēts prieks, otrā grupa nav izveidota, taču arvien vairāk saņemam izsaukumus arī no attālākām vietām.

Kā jau minēju, paies pirmais gads, vērtēsīm, ja vajadzēs, nāksīm klajā ar jauniem priekšlikumiem.

- Ko nozīmēja pārņemt visu lielo novadu?

- Tā pirmām kārtām ir ļoti liela atbildība. Gan man kā iestādes vadītājam, gan ikvienam

pašvaldības policijas darbiniekam. Mums ir jāparāda iedzīvotājiem, ka spējam gādāt par kārtību un drošību visā novadā.

- Ko iegūs novada iedzīvotāji no tā, ka pašvaldības policija darbojas visā teritorijā, jo līdz šim taču daudzviet bez tā iztika?

- Protams, cilvēki iztiek arī bez policijas. Pieciešot, ja kāds blakus skandalējas, traucē mierīgu dzīvi vai ja kāds saimnieks nepieskata savus suņus, kuri baida apkārtējos, un šādus gadījumus varētu uzskaitīt vēl un vēl. Ja nebija, kur meklēt palīdzību, piecieta šīs "neērtības". Tagad ir, kur meklēt palīdzību, jo ne jau vienmēr cilvēkam konfliktu izdodas risināt saviem spēkiem. Diemžēl šajos gados, kopš strādāju šajā amatā, nācies secināt, ka pārkāpēji bieži vien neapzinās, ka viņi traucē citiem, bet daļa negrib to saprast.

Varu atgādināt arī laiku, kad atnācu strādāt uz pašvaldības policiju. Tolaik patruļdienests naktīs nestrādāja, un tas tika pamatots, ka tad jau cilvēki nezvana. Protams, nezvana, jo kāda jēga zvanīt, ja atbild pašvaldības policijas dežurants, kurš pasaka, ka patruļas nav un palīdzēt nevar. Kad sākām strādāt diennakts režīmā, izrādījās, ka cilvēki zvana, zvana regulāri un meklē palīdzību, un domāju, līdzīgi būs arī visā novadā.

- Kādi ir pašvaldības policijas galvenie uzdevumi?

- Sāksim ar to, ka ir divu kategoriju inspektori. Pirmkārt, ir patruļdienesta inspektori, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt sabiedrisko kārtību. Taču viņi var iesaistīties arī saistošo noteikumu kontrolē. Piemēram, ja piefiksē, ka pie ēku jumtiem ir bīstamas lāstekas, sniegs, viņi norobežo vietu, veic foto fiksāciju un sazinās ar īpašnieku, lai viņš veic nepieciešamos pasākumus, attīrot jumtu no sniega, lāstekām.

Otri ir saistošo noteikumu un sabiedriskās kārtības inspektori, kuri darbojas arī apvienību pārvaldēs, viņu pārziņā primāri ir saistošo noteikumu ievērošanas kontrole. Tas ir ļoti plašs darba lauks, to regulē pašvaldības saistošie noteikumi, likums "Par policiju" un tie nozaru likumi, kuru uzraudzība ir pašvaldības policijas kompetencē.

Apvienību pārvaldēs ir informācija, kurš saistošo noteikumu inspektors strādā šajā teritorijā, tur ir viņu pieņemšanas laiki, tālruņa numurs, e-pasts.

- Likumā "Par policiju" teikts, ka pašvaldības policijas pienākumos ietilpst arī Valsts policijas atbalstīšana sabiedrības drošības garantēšanā un noziedzības apkarošanā.

- Jā, funkcijas mums ir paralēlas, kas, manā skatījumā, nav īsti pareizi. Nevar būt, ka ir divas organizācijas, kas atbild par vienu un to pašu. Jo tad var rasties situācijas, kad vieni domā, ka tie otri izdarīs, un otrie domā, ka gan jau pirmie tiks ar to galā, bet rezultātā nekas netiek izdarīts. Saprotu, ja Valsts policijas patruļai ir izsaukums uz kādu attālu vietu, tad tajā brīdī pilsētā paliekam tikai mēs.

Pašvaldības policijas pienākumu apjoms arvien pieaug, un esam gatavi darboties.

- Nav tā, ka daudzviet cilvēki dzīvoja bez bēdu, bet tagad pašvaldības policija sāks skatīties, vai cīnās ar latvāņiem, vai tiek ievēroti Dzīvojamās mājas sanitārās apkopes noteikumi, citas prasības, un sāks sodīt.

- Te gribu uzsvērt, ka mēs jau nesākam ar sodiem. Sākam ar izskaidrojošo darbu, ka, lūk, ir tādi noteikumi un tie ir visā teritorijā, un visā teritorijā arī būs tos ievērot. Sākumā informējam un dodam termiņu prasības izpildīt. Ja tad prasība paliek nesaprasta, ir jāsoda, bet, kā jau teicu, es neesmu par sodiem, jo prakse rāda, ka ar sodiem grūti cilvēku mainīt. Viņam ir jāsaprot, kāpēc tiek prasīts tas vai kas cits. Viss patiesībā ir vienkārši: cilvēka tiesības brīvi izpausties ir līdz brīdim, kamēr sākas otra cilvēka tiesības.

- Saistošie noteikumi par sabiedrisko kārtību attiecībā uz jauno novadu vēl nav pieņemti. Tātad līdz tajos ir vien daži punkti, citviet - regulējums ļoti plašs. 1.jūnijam spēkā esošie, bet, salīdzinot šos noteikumus bijušajos novados, ir ļoti liela atšķirība. Piemēram, Cēsīs

- Kad pērn sākām tos pārstrādāt, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija norādīja, ka par vairākiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas sākotnēji bija saistošajos noteikumos, tajā skaitā par pārkāpumiem vides piesārņošanas jomā, bērnu tiesību aizsardzības jomā, kā arī par sabiedriskās kārtības traucēšanu, pārkāpjot vispārpieņemtās uzvedības normas un traucējot personu mieru, iestāžu, komersantu vai citu institūciju darbu vai apdraudot savu vai citu personu drošību, administratīvā atbildība jau ir paredzēta nozaru likumos. Tāpēc saistošajos noteikumos par sabiedrisko kārtību var iekļaut vien dažus punktus.

Iespējams, kādā apvienotās pašvaldības teritorijā šie noteikumi bija plašāki, jo pieņemti pirms vairākiem gadiem un netika pārskatīti.

- Šajā gadā pašvaldības budžetā sabiedriskajai kārtībai un drošībai atvēlēti 891 516 eiro. Vai ar to pietiek nepieciešamajam tehniskajam nodrošinājumam, ņemot vērā, ka darbinieku skaits lielāks, teritorija paplašinājusies?

- Es teiktu, ka pašvaldība mūs ļoti atbalsta. Jā, patlaban ir nelielas problēmas ar transportu, bet tiek organizēts iepirkums par jaunu mašīnu iegādi pašvaldības policijai. Sākotnēji bija cerība, ka varbūt varam iztikt ar mazāku skaitu automašīnu, taču attālumā novadā ir pārāk lieli un transportu vajag katram saistošo noteikumu un sabiedriskās kārtības inspektoram, lai darbs noritētu efektīvi.

Es gribu, lai inspektoriem ir trafaretas mašīnas, lai iedzīvotāji saprot, ka tā ir pašvaldības policijas automašīna. Iespējams, šogad vēl visas ieceres neizdosies īstenot, apzinos, ka izmaksas ir lielas.

Paldies apvienību pārvaldēm, kas piešķir telpas, iespēju robežās nodrošina nepieciešamo biroja tehniku.

Kā jau minēju, pašvaldības policijas uzturēšana nav lēts prieks, bet pretī ir sabiedriskā kārtība un drošība, un ceru, ka iedzīvotāji mūsu darbību novērtēs.

Uzziņai

Patlaban spēkā esošajā likumā "Par pašvaldībām" kā viena no pašvaldības autonomajām funkcijām minēta: piedalīties sabiedriskās kārtības nodrošināšanā, apkarot žūpību un netiklību.

Topošajā "Pašvaldību likumā", ko turpina skatīt Saeima, šis punkts formulēts tā: "..piedalīties sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšanā, tostarp izveidojot un finansējot pašvaldības policiju". Dažas vietvaras, kurās nav pašvaldības policijas, pret to iebilstot, norādot, ka tad valstij šim nolūkam jāatvēl finansējums. Taču, zinot, ka pašvaldībām regulāri tiek uzlikti pienākumi, nepiešķirot tiem finansējumu, var prognozēt, ka pienākums būs, bet nauda būs jārod jau esošajā pašvaldību budžetā.

Cēsu novadā no šī gada pašvaldības policija darbojas visā teritorijā, formējumam ir liela pieredze, tikko atzīmēti 30 gadi kopš tā izveidošanas. Līdz reformai pašvaldības policija ar diennakts patruļdienestu darbojās Cēsu novadā, **viens vai vairāki pašvaldības policijas darbinieki bija Priekuļu, Pārgaujas un Līgatnes novadā, bet Amatas, Jaunpiebalgas, Vecpiebalgas novadā pašvaldības policijas nebija.**

Pašvaldības policijas pienākumi

Likumā "Par policiju" rakstīts, ka pašvaldības policijas pienākumos ietilpst:

- likumpārkāpumu profilakse;
- ar iespējamiem likumpārkāpumiem un notikumiem, kuri apdraud personu vai sabiedrības drošību, saistītu iesniegumu un informācijas reģistrēšana, reaģēšana uz sniegto informāciju, kā arī saņemtās informācijas nodošana kompetentām amatpersonām un institūcijām;
- kontrole, kā tiek izpildīti pašvaldību apstiprinātie noteikumi, par kuru pārkāpšanu paredzēta administratīvā atbildība, kā arī naudas sodu uzlikšana par šo noteikumu pārkāpšanu un to piedzīšana;
- Valsts policijas un Valsts drošības dienesta atbalstīšana sabiedrības drošības garantēšanā un noziedzības apkarošanā;

- tūlītēju draudu novēršana, ja persona, kas atrodas mājoklī vai tā tuvumā, var nodarīt kaitējumu aizsargājamās personas dzīvībai, brīvībai vai veselībai, līdz tiesa izskata jautājumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Ja ienāk ziņas par to, ka tiek gatavots vai ir izdarīts likumpārkāpums, kura izskatīšana ir Valsts policijas kompetencē, pašvaldības policija veic nepieciešamos pasākumus tā novēršanai, pārkāpēja aizturēšanai, notikuma vietas apsargāšanai un nekavējoties par to paziņo attiecīgajai Valsts policijas iestādei (amatpersonai), kā arī nodod tai likumpārkāpēju un attiecīgos dokumentus par viņu. Šajos jautājumos Valsts policijas amatpersonu norādījumi ir saistoši pašvaldības policijas darbiniekiem.

Likumā ir atrunātas pašvaldības policijas darbinieka tiesības, tostarp noteiktās situācijās lietot fizisku spēku, speciālos cīņas paņēmienus, speciālos līdzekļus, kā arī ievietot personas pagaidu turēšanas telpās un šim nolūkam paredzētajos transportlīdzekļos.

Mīlestība pret vietu rodas caur rūpēm

Autors: Anna Kola

Datums: 17.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Pie kafijas tases

Pirms pāris gadiem Latvijas Televīzija rādīja dokumentālo īsfilmu "Pārceltuve". Filma vēstī par Līgatnes pārceltuvi, kas no agra pavasara līdz rudenim pāri Gaujai ceļ vietējos iedzīvotājus, tūristus, nejaušus garāmbraucējus un automašīnas. 12 koka pārceltuves kvadrātmetros atklājas laikmets: tūristi, vietējie, mašīnas, dzīvnieki, pārcēlāji, ieradumi, ikdiena, tradīcijas, svētki, negaidīti notikumi, dabas cikliskums. Dzīve uz nelielās pārceltuves ļauj fiksēt laiku. Viena kalendārā gada laikā uzņemtais filmas stāsts izseko dzīvei uz prāmja nomaļā Latvijas vietā, atsedzot to kā stāstu par 21.gadsimta Latviju. Par Līgatni, dzīvi galvaspilsētā un laukos, par radošu darbu mūzikā un kino mākslā sarunājos ar Paulu Kesteri.

- Kāda šajā laikā ir kino režisora ikdiena?

- Šobrīd strādāju pie pirmā pilnmetrāžas filmas scenārija. Kā režisors arī veidoju reklāmas klipus, kas būtībā ir mans maizes darbs. To daru jau vairākus gadus, tas ir labs veids, kā apvienot profesionālo attīstību ar radošām izpausmēm, ir iespēja daudz ko izmēģināt. Pirms desmit gadiem beidzu filmu skolu Tallinā, pirms gada beidzu maģistra programmu Kultūras akadēmijā – kino režijā. Kad sākās pandēmija, veiksmīgi sakrita, ka visi darbi bija jau puslīdz apdarīti, bija palicis vairs tikai pats lielais,

galvenais uzdevums – maģistra darbs. Faktiski esmu viens no pēdējā izlaiduma klātienēs mācībās, pirms iestājās attālinātā sistēma (smejas).

- Kādos projektos līdz šim esat darbojies? Televīzijā arī?

- Televīzijā ir raidījums “TE”, kur esmu piesaistīts kā viens no režisoriem. Šīs sezonas noslēguma epizode arī tika uzņemta Gaujas senlejā, vēstot par cilvēka lomu ainavas nākotnē. Esmu autors arī īsmetrāžas filmai “Pārceltu”, kura tika pārraidīta “Latvijas koda” ietvaros LTV1. Šogad īsfilma arī nominēta “Lielā Kristapa balvai”, par ko man liels prieks, jo “Pārceltu” stāsta par Līgatnes pārceltu, kas atrodas netālu no mūsu ģimenes lauku īpašuma. Tā ir vieta, kas ļoti tuva man gan ģeogrāfiski, gan dvēseliski.

- Pastāstiet par savu saistību ar Līgatni.

- Esmu būtībā uzaudzis Valmierā. Gan līdz skolas vecumam, gan skolas periodā, gan vēlāk biju saistīts ar Valmieru pastarpināti. Līgatnē ir mūsu lauku mājas, kur braucām atpūsties vasarās. Īpašums piederēja manam vectēvam, līdz brīdim, kad tas nonāca manu vecāku īpašumā. Tā nu mēs sākām tur saimniekot. Šķiet, liela daļa manas dzīves vecumā no piecpadsmit gadiem līdz pat šim brīdim ir pagājusi tādos īstos lauku saimnieka un zemes uzturēšanas darbos.

- Tā taču lieliska pieredze!

-(Smejas.) Kā jauniešiem tas nelikās gluži saistoši, teikšu godīgi. Bet tagad, kad pašam aug meita, tam visam ir kaut kāda cita vērtība, cits skatījums. Tagad laikam saprotu, ka vectēvam bija svarīgi nodot tās praktiskās zināšanas un prasmes nākamajai paaudzei – tieši tāds pats sentiments tagad ir man pašam. Kaut kā tā mīlestība pret vietu rodas arī caur rūpēm par to.

- Vectēvs Līgatnē ir no mātes vai tēva puses?

- No mātes. Tēva vecāki dzīvoja Valmieras pusē.

- Tad jau esat kārtīgs vidzemnieks!

- Jā, jā, es esmu Vidzemes cilvēks. Bet, protams, strādāju Rīgā, mācības arī ir Rīgā, un arī piedzimu Rīgā, bet uzreiz pēc tam mani pārveda uz Valmieru. Kā es saku draugiem, Rīga ir pilsēta, kurā es pārvietojos un guļu. (Smejas.) Mana sirds pukst straujāk, kad braucu uz Kurzemi vai esmu savos laukos Līgatnē. Rīga šobrīd, sevišķi pandēmijas dēļ, tāda īpaši tukša. Tā jau vienmēr, manuprāt, ir bijusi tāda kosmopolītu, tirgotāju pilsēta, un tas it kā rada galvaspilsētas šarmu. Visas citas pilsētas Latvijā ir tādas kā kūniņas, bet Rīgā – tur čum un mudž no visa kā. Tagad gan tas apstāties kovidā dēļ, Rīgas ierastā dzīvība vairs nekūsa. Rīgā cilvēks ir arī ļoti atrauts no dabas. Man epizodiski ir vajadzīga ciešā saķere ar dabu, tā kā man paveicies, ka ir iespēja aizmukt uz laukiem. Otra miera osta ir Liepājas tuvumā, Pāvilostā.

- Savulaik diezgan aktīvi darbojāties arī mūzikā. Vai tas joprojām ir aktuāli?

- Ar mūziku es nodarbojos mājās. Visam jau laika neatliek. Turklāt nestrādāju tādu monotonu ofisa darbu, lai akūti vajadzētu kādu radošu hobiju, teiksim, vakaros ieplānot mēģinājumus rokgrupai vai ko tamlīdzīgu, lai kompensētu vienveidīgo ikdienu. Mūzikas man, protams, pietrūkst, bet, ja tā padomā par apstākļiem, kādos mēs šobrīd dzīvojam, tad nezinu, vai vispār to gribētu. Tad, kad aktīvi nodarbojos ar mūziku, proti, biju grupas "Double Faced Eels" bundzinieks, mūziķa dzīve bija drusciņ citāda. Es no sešpadsmit gadiem braukāju pa naktsklubiem, festivāliem, spēlējām koncertus.

- Labi, ka tāda dzīve nav nodeldējusi...

- (Smejas.) Gan jau savā ziņā ir, bet es tāds nejūtos. Diezgan agrā vecumā bija tāds jaudīgs periods gan nopietnām dzīves mācībām, gan arī diezgan augstiem kāpumiem, kas sniedz ļoti daudz emociju. Saikni, kas ir starp klausītāju un mūziķi laba koncerta laikā, to īsti nekur nevar sajust. Tā ir tāda savienošana, kas piemīt tikai tai mākslai. Un, ja padomā, kā tas ir šobrīd, – nezinu.

- Koncerti ar maskām un ierobežotam apmeklētāju skaitam vai arī tiešsaistē.

- Nu, nezinu.. Manas mūziķa karjeras laikā nebija arī tādu sociālo tīklu – bija kādi pusaudzīem mērķēti žurnāli, pa reizei intervija un kas tāds, pārējā laikā būtībā lika mierā. Tagad mūziķim ir nemitīgi jābūt saziņā caur sociālajiem, ja vien negrib zaudēt popularitāti. Var jau arī tam pieiet citādi, piemēram, režisors Deivids Linčs savā instagrama kontā katru dienu lasa laika ziņas. Vienkārši laika prognozi.

- Ne katram ir laiks to darīt.

- Jā, arī man visam laika pietrūkst. Patlaban strādāju pie savas filmas scenārija, tas paņem ne vien laiku, bet būtībā arī veselu dzīvi. Es gan neesmu rakstnieks. Arī Gatis Mūrnieks, ar kuru divatā rakstām scenāriju, vairāk ir cilvēks no reklāmas lauciņa. Tā kā rakstīšanas procesā esam tādi divi svešinieki, tāpat arī abi nenākam no ar kino saistītām ģimenēm.

- Paša vecāki tomēr bija diezgan radošas personības.

- Jā, jā, protams. Man gan nešķiet, ka man tādēļ kaut kur veicies labāk, toties skaidri zinu, ka tieši šī iemesla dēļ gājis sliktāk (smejas). Varbūt ne sliktāk, bet laikam cilvēku nevar vērtēt pēc radurakstiem, jo tas īstenībā nekā nepalīdz. Konkurence tāpat paliek.

- Minējāt, ka arī pats esat ģimenes cilvēks - ir meita.

- Jā, par to esmu ļoti priecīgs. Bija gan laiks, kad likās, ārpriests, kā es visu paspēju tagad, kad ir bērns! Bet īstenībā attiecības ar bērniem ir vispār cita dimensija. Tā saikne, tā jēgpilnība, ko saņem atpakaļ par laiku, ko pavadi ar bērnu, nav pielīdzināma it nekam citam dzīvē un īstenībā ļoti palīdz arī radošajai pusei. Vienmēr esmu skatījies

pozitīvi uz veiksmīgiem māksliniekiem, kuriem ir izdevies būt laimīgiem kopā arī saviem bērniem. Protams, ja vien viņi to vēlējušies. Te nav runa par pārvēršanos supertētī vai supermammā, bet spēt rast laiku bērniem, nenorakt sevi darbā tik tālu, ka bērniem vairs neatliek ne laika, ne spēku.

- Pastāstiet vēl mazliet par “Pārceltuvi”.

- Runājot par to, man ļoti interesē, kas ar Līgatnes pārceltuvi notiks nākotnē. Lasīju, ka viena no iespējamām prioritātēm kaut kad nākotnē varētu būt tilta pār Gauju celtniecība – vietā, kur tas jau vēsturiski bijis. Manuprāt, pārceltuve jau varētu palikt, bet tas, vai kādreiz tajā vietā būs tilts un kā tas mainīs apkārtni, man rada milzīgu neziņu. Filma joprojām ir skatāma “Replay” vietnē. Filmā mēs centāties nofiksēt tādu laiku – bezgalības sajūtu. Tajā brīdī, kad celies pāri upei, būtībā esi savienojumā ar pašu upi, dabu, kura tur bijusi gadsimtiem, gadu tūkstošiem pirms tevis un, cerams, arī būs. Arī tas, ka, piebraucot pie pārceltuves, ir rinda, nākas izslēgt mašīnas dzinēju, tas mūsdienu steidzīgajā “visu uzreiz!” ritmā ir laba pārmaiņa – paklausīties putnos, vējā. Esam pieraduši, ka visu dabūjam ātri, bet ir labi kādreiz izjust dzīves nesteidzīgumu. Man ļoti gribētos, lai tā ir atvērta diskusija, lai cilvēki varētu balsot, izteikt viedokli par jautājumu – pārceltuves liktenis. Par to vietu vienkārši vajag rūpēties.

Būt reizē kopā un atsevišķi

Autors: Sarmīte Feldmane

Datums: 18.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Aktualitāte

Pārvaldības modeļa izstrādes grupu vada Cēsu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Atis Egliņš – Eglītis. Kolēģi regulāri tiekas tiešsaistēs, diskutē, dalās pieredzē, apzina citu novadu pārvaldības struktūras.

“Katrās pārmaiņas rada bažas, bet tās ir jāuzveic,” saka A.Egliņš – Eglītis un pastāsta, ka ir iespējami divi scenāriji – vai nu tiek veidota vienota kultūras pārvaldība, vai tā paliek decentralizēta un kultūras iestādes turpina būt apvienību pārvalžu pakļautībā.

“Plānā ir Cēsu Kultūras un Tūrisma centrā nozares sadalīt. Muzejs, kultūras centrs un tūrisms katrs būs atsevišķi. Katra saimniecība ļoti liela, un uzdevumi kultūrai un tūrismam ir savi. Ne velti par tūrismu atbildīga ir Ekonomikas, nevis Kultūras ministrija. Vēl jautājums ir par Līgatnes Kultūras un tūrisma centru. Mazā novadā šis modelis bija labs, sevi attaisnoja, lielā ir citādi.

Esmu piekritējs tam, ka kultūrā jābūt vienotai struktūrai un pārvaldei. Pārvaldes

pārziņā būtu vairākas sadaļas: muzeji ar mantojuma saglabāšanu, pētniecību, tad tautas, kultūras un saietu nami, vēl arī kultūrpolitikas nodaļa, kas nodarbojas ar kultūrpolitikas uzraudzību, kultūras tīklu veidošanu un lielākiem projektiem, arī finansējuma piesaisti,” stāsta darba grupas vadītājs un uzsver, ja novadā gribam vienotu kultūrpolitiku, tad tādu īstenot var tikai tad, ja strādā kopā. A.Egliņš – Eglītis ir pārliecināts, ka gan muzeji, gan kultūras nami būtu ieguvēji, jo paveras lielākas iespējas.

“Esam liels novads un kā lieliem mums ir jāīsteno,” atgādina domes priekšsēdētāja vietnieks. Ik pa laikam gan izskan, ja būs vienota pārvaldība, iespējams, varētu būt apdraudēta vietējā identitāte. Sarunā ar “Druvu” vairāki kultūras dzīves organizētāji pagastos atzina, ka tikai no pašiem iedzīvotājiem būs atkarīgs, kādus pasākumus viņi vēlas, cik aktīvi apmeklēs. Protams, būtisks ir piedāvājums, kas atkarīgs ne tikai no finansējuma, arī darbinieku ieinteresētības, vēlēšanās un prasmes piedāvāt ko jaunu un saglabāt labās tradīcijas.

“Katram šķiet, ka kaut ko atņēms, bet tā nav. Visa nauda, kas ienāk kultūrā, tur arī paliek. Ja kultūras, tautas un saietu nami katrs paliek pats par sevi, ilgtermiņā tie noslāņosies. Kāds kļūs vēl spēcīgāks, tam būs lielāks finansējums, cits varēs atļauties mazāk. Tagad labi redzams, ka apvienībās nauda kultūrai bija atvēlēta ļoti atšķirīgi. Novadā arī jārunā par kultūras profesionalizāciju, to, kā plānojam pasākumus, piesaistām sponsorus. Ja esam lielā novadā kopā, vieglāk piesaistīt naudu,” viedokli pauž kultūras nozares administratīvās pārvaldības izstrādes darba grupas vadītājs un piebilst, ka drīzā nākotnē noteikti būs jārunā, kā lielos kultūras namus piepildīt ar saturu, uzturēt.

Muzejnieki par nākotni daudz sprieduši gan darba grupā, gan paši. A.Egliņš – Eglītis uzsver, ka akreditētie muzeji strādās kā līdz šim – patstāvīgi. “Cēsu muzejs, Piebalgas muzeju apvienība “Orisāre”, “Kalāči” katrs atsevišķi, bet visiem kopēja metodiskā vadība, ko nodrošina Cēsu Vēstures un mākslas muzejs kā reģionālais muzejs. Katrs pats par sevi būtu arī kultūras pārvaldes pārraudzībā,” struktūru iezīmē izstrādes grupas vadītājs. Viņš vairākkārt uzsver, ka kultūrā būtiska ir sadarbība, jo kopā vienmēr var izdarīt vairāk. “Apsveicama muzeju kopīgi izstrādātā veselības un labbūtības programma “Nosūtījums uz muzeju”, kas liecina par sadarbību un iespēju izmantošanu,” teic A.Egliņš – Eglītis.

Pagaidām diskusijas turpinās par Veselavas muižu, Ungurmuižu. A.Egliņš - Eglītis pauž pārliecību, ka tās vairāk orientētas uz tūrismu. Muižas nodrošina starpdisciplināro sadarbību kultūrā. “Jautājums ir par Āraišu muzejparku. Ir veikts pašnovērtējums, un gan apvienības pārvalde, gan darbinieki uzskata, ka Āraiši būtu piederīgāki muzejiem. Ir dažādi viedokļi par vēstures ekspozīcijām, neakreditētajiem muzejiem,” stāsta A.Egliņš – Eglītis.

Cēsu koncertzāle kā SIA pēc likuma pakļauta pašvaldības izpilddirektoram. Tā ir novada nozīmīgākā kultūras iestāde, un ir skaidrs, ka ikviens novadā būs tās

sadarbības partneris.

Darbs un arī diskusijas turpinās. A.Egliņš – Eglītis pastāsta, ka martā ar kultūras pārvaldības modeli tiks iepazīstināti domes deputāti. Līdztekus top arī novada kultūras stratēģija, kas varētu būt gatava maijā. Ne tik tālā nākotnē jārēķinās, ka tiks pieņemts Kultūras centru likums, kas, iespējams, tiks veikt kādas korekcijas.

Pietrūkst profesionālu diskusiju

Autors: Jānis Gabrāns

Datums: 18.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Tēma

“Druva” vēlējās noskaidrot Cēsu pašvaldības SIA “Vinda” direktora Vara Ādamsona viedokli par uzņēmuma iesaisti ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas reorganizācijā jaunajā novadā.

Viņš neslēpj, ka saziņā ar pašvaldību ļoti pietrūkst pilnvērtīgu, profesionālu diskusiju un līdz pat pagājušā gada beigām ar uzņēmumu par šiem jautājumiem nav runāts: “Varu droši teikt, ka pirmo reizi ar mums par to runāja 21.decembrī dalībnieku sapulcē, kurā bija jāapstiprina uzņēmuma budžets. Tad mums paziņoja, ka jau no 1.janvāra jāpārņem norēķini no “Agras”, pat neiedziļinoties, ka tik īsā laikā to nekādi nav iespējams izdarīt. Tagad esam panākuši, ka tas sāksies no 1.aprīļa.”

Stāstot par veiksmīgu sadarbību jebkuru partneru starpā, viņš min piemēru par celtniecību, kurā vienmēr ir trīs fāzes: izpēte, projektēšana un būvniecība.

“Pirmajā fāzē – izpētē – iespēja kaut ko ietekmēt ir gluži vai neizsmeļama, un tā ir jāizmanto, lai vēlāk nebūtu problēmu. Projektēšanā tā būtiski samazinās, un būvniecības sadaļā tā ir ļoti niecīga vai nav vispār. Savukārt, ja skatāmies uz to no finansējuma piesaistes, izpētes procesā tā ir ļoti minimāla, bet vislielākā, protams, būvniecībā. Ja uz šo skatāmies kā uz mūsu sadarbību ar pašvaldību, jāteic, ka izpētes sadaļa diemžēl iztrūkst, un tā ir lielākā problēma,” norāda V. Ādamsons.

Lai arī ar “Vindu” par ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas reorganizāciju nav runāts, uzņēmumā nav sēdējuši rokas klēpī salikuši, izpildījuši savu mājas darbu. Uzņēmums jau 2020.gada nogalē tolaik esošajām novadu pašvaldībām aizsūtījis ziņu, ka sakarā ar gaidāmo reformu vēlas satikties un pārrunāt situāciju ūdensapgādē un kanalizācijā.

“Pabijām Priekuļos, Vecpiebalgā, Līgatnē, mūsu birojā tikāmies ar Jaunpiebalgas

pārstāvjiem, telefoniski runājām ar Amatas novada un Pārgaujas novada vadītājiem, jo kovidā situācija neļāva tikties klātienē. Guvām zināmu iespaidu, bet pašvaldību vadītāji jau bija vienojušies, ka komunālajā saimniecībā reforma tik drīz nenotiks. Mēs varam un esam gatavi iesaistīties reformā, bet tam jānotiek sarunu, nevis norādījumu vai politisku lēmumu ceļā. Esam domei arī nosūtījuši vēstuli, kurā paskaidrojam, kādām jābūt darbībām, lai mēs varētu pārņemt kādu objektu, balstoties uz Ūdenssaimniecības likumu un citām prasībām,” saka V. Ādamsons.

Atbilstoši likumdošanai pašvaldībās kapitāla daļu turētāja lēmumus pieņem pašvaldības izpilddirektors. V. Ādamsons neslēpj, ka ar pašvaldības izpilddirektoru Kasparu Auziņu viņiem nav izdevies atrast kopsaucēju: “Uzaicinājām viņu uz sarunu, izstāstījām, kā darbojas uzņēmums, kā funkcionē pilsētas ūdenssaimniecība, izvadājām, parādījām, bet.... Vēl joprojām nav parakstīts 21.decembra dalībnieku sapulces protokols, jo izpilddirektors vēlējās, lai tajā būtu minētas darbības, tostarp “Agras” pārņemšana no 1.janvāra, kam mēs nepiekrītam. Tagad bumba ir izpilddirektora pusē.

Atzišos, mēs no savas puses domē neredzam profesionāli, ar kuru varētu runāt, kurš ieklausītos, vēlētos iedziļināties jautājumos, kas saistās ar šo jomu. Ir daudz jautājumu, ko vajadzētu ar pašvaldību apspriest, teiksim, par decentralizēto kanalizāciju. Vai par to, kā risināsim topošo prasību par dūņām, kas nāk no notekūdeņu attīrīšanas iekārtām. Top Ministru kabineta noteikumi, valstī tiks noteikts, ka novadā jābūt vienai vietai, kur nonāk dūņas no visām attīrīšanas iekārtām un tur tiek veidota to atūdeņošana un apstrāde. Jau tagad būtu jāsāk vērtēt, kur un kā to darīsim novadā. Par to ir jārunā, jo Cēsu attīrīšanas iekārtās to nevar ierīkot, teritorija maza, piedevām applūstoša. Par šo jautājumu tika rīkoti semināri pašvaldībām, vai kāds no Cēsīm tur piedalījās, grūti teikt, bet ir skaidrs, ka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija šo jautājumu virzīs tālāk un risinājums būs jāatrod.

Un tādu jautājumu, ko risināt, diskutēt ar pašvaldību, ir daudz, bet tas nenotiek. Ir saprotams, ka novadu reformas sakarā jautājumu, problēmu netrūkst, bet arī šo jomu nevar atstāt novārtā.”

Pagājušā gada novembrī “Vinda” pašvaldībai iesniedza vidējā termiņa stratēģisko plānu, kurā neko par reformu neierakstīja, jo ar uzņēmumu par reformu nekas netika runāts. Arī tāpēc, ka komunālās saimniecības reforma varētu būt pēc trim četriem gadiem, bet plāns paredzēts trim gadiem.

“Esam pašvaldībai norādījuši, ka turpmāko sistēmu pārņemšanai vajadzēs vairāk darbinieku, jo pirms pārņemšanas jāveic izpēte, ko nevar izdarīt ar esošo darbinieku skaitu. Uzņēmums ir veidots, lai apkalpotu Cēsis, tātad, ja gribam ko vairāk, būs vajadzīgi darbinieki. Bet tie var būt arī tie speciālisti, kuri jau strādā šajā jomā kādā apvienības pārvaldē.

Uzņēmējdarbības un attīstības komitejai stāstījām savu redzējumu, kā varam darboties novadā. Varam veidot ārpusētas iecirkni, kas apkalpo konkrētās apdzīvotās vietas.

Varbūt Piebalgas pusē pašvaldībā veido atsevišķu apsaimniekošanas sistēmu. Iespēju daudz, esam gatavi iesaistīties, bet tur nevar vienā dienā politiski nolemt, tas vispirms jāizdiskutē,” norāda uzņēmuma direktors.

Klausoties V. Ādamsona teikto, prātā nāk Mirttantes teiktais filmā “Limuzīns Jāņu nakts krāsā”. Kad Uģis bija izvācis no klēts visas mantas, viņa teica: “Vai tad es ko, vispirms izrunāties vajadzēja!”

Fakti

Laikā no 1996.gada līdz 2020. gadam pašvaldības kapitālsabiedrība “Vinda” realizējusi piecus ūdenssaimniecības attīstības investīciju projektu posmus Cēsīs un Cēsu aglomerācijā (ciemā “Agra” un vienu projektu Jāņmuižā). Kopējie ieguldījumi projektu ietvaros ir 17,4 miljoni eiro, no tiem gandrīz 10 miljoni eiro ir Eiropas fondu finansējums. Projektus īstenojot, izbūvēti jauni ūdensvada tīkli 14,9 km garumā, bet pārbūvēti 7,05 km garumā. Izbūvēti jauni kanalizācijas tīkli 25,8 km garumā, pārbūvēti 14,8 km garumā. Izbūvēti jauni spiedvadi 6,3 km garumā, pārbūvēti – 4,2 km garumā.

Uzbūvētas un rekonstruētas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, atdzelžotava, aku lauks, divas ūdens sūkņētavas, astoņas kanalizācijas sūkņu stacijas, veikta aizbīdņu nomaiņa ūdensvada tīklā, iegādātas jaunas tīklu apkalpošanas mašīnas un noplūžu meklēšanas iekārtas.

Septiņas reizes jānomēra

Autors: Jānis Gabrāns

Datums: 18.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Tēma

Par situāciju siltumapgādē jau esam rakstījuši, šobrīd par ūdensapgādi un kanalizāciju. Tā visur ir pašvaldības kapitālsabiedrību (Cēsis, Līgatne) vai apvienību pārvalžu komunālo dienestu pārziņā.

A. Šteins sarunā ar “Druvu” norāda, ka šobrīd pašvaldība pieņēmusi lēmumu, ka no 1.aprīļa “Vinda” pārņem ciemata “Agra” tīklus un norēķinus, un uzsākta izpēte, lai saprastu par iespējamo Priekuļu ciema ūdenssaimniecības pakalpojumu pārņemšanu. Priekuļu ciems izvēlēts tāpēc, ka tur ir nosacīti lielākā ūdenssaimniecība ārpus pilsētas un šis areāls samērā pašsaprotami varētu tikt nodots pašvaldības kapitālsabiedrībai “Vinda”. Jo vairāk tāpēc, ka kanalizācijas sistēmas jau pirms vairākiem gadiem tika

saslēgtas kopā.

“Tiek domāts arī par tālākiem soļiem, bet tie nedrīkst būt sasteigti,” saka A. Šteins. “Katrs process rūpīgi jāizvērtē no visiem skata punktiem, jo katrā apvienību pārvaldē situācija ir nedaudz atšķirīga. Tur šo pakalpojumu nodrošina komunālās nodaļas, kam ir arī citas funkcijas: ceļu uzturēšana, teritoriju labiekārtošana, siltumapgāde un vēl citas. Nedrīkstētu būt tā, ka, nododot vienu pakalpojumu citam operatoram, sadārdzinās cits pakalpojums. Teiksim, nododot cita apsaimniekošanā ūdenssaimniecību, sadārdzinās siltumapgāde. Tāpēc katra situācija rūpīgi jāizvērtējama no finansiālā aspekta, jo kaut ko reformēt tikai reformas dēļ ir visaplamākais solis. Ja kaut ko darām, jābūt reāliem ieguvumiem, šajā gadījumā jāiegūst pakalpojuma saņēmējiem, lietotājiem. Pakalpojumam jākļūst kvalitatīvākam un vēlams arī lētākam, vismaz ne dārgākam, ņemot vērā šī brīža izmaksu pieaugumu. Šobrīd jautājumu ir vairāk nekā atbilžu, bet lēnām šo procesu sākam kustināt.”

Tiek plānots, ka līdz 1.maijam par Priekuļu ciemu tiek izstrādāta ceļa karte, norādot visas darbības, kas jāizdara, lai gūtu pārlicību, vai šīs pārmaiņas ir ar ieguvumiem. Tad līdz 1.septembrim jāveic padziļināta izpēte no visiem skatu punktiem, lai pēc tam prezentētu deputātiem, vai šīs saimniecības pārņemšana ir ekonomiski lietderīga.

Vaicāts par situāciju ūdensapgādē un kanalizācijā apvienību pārvaldēs, A. Šteins norāda, ka visā novada teritorijā pakalpojums tiek nodrošināts, problēmu nav: “Vairākās vietās, pateicoties Eiropas Savienības fondu piesaistei, šī joma sakārtota un ir labā stāvoklī. Ir dažas apdzīvotas vietas, kur prasītos uzlabojumi, bet tas ir apvienību pārvalžu komunālo nodaļu pārziņā. Šogad lielas investīcijas paredzētas tikai Straupes ciema ūdenssaimniecībā, no citiem lielu pieprasījumu nav bijis. Pārgaujas novadā jau līdz šim šai jomai pievērta uzmanību un pēc ieplānotajām investīcijām visā teritorijā saimniecība būs sakārtota.”

Šī gada budžetā projekta “Ūdensapgādes, kanalizācijas tīklu un ielu apgaismojuma pārbūve dzīvojamo māju kvartālā Straupes ciemā” realizācijai atvēlēti 655 600 eiro, bet projekta “Ūdens ietaises un tīklu izbūve “Pilsciems” Straupē realizācijai - 130 000 eiro.

Vai nākotnē visā novadā būtu vienota sistēma, viens apsaimniekotājs, vienots tarifs? A. Šteins norāda, ka diezin vai visur varētu ieviest vienotu sistēmu, katrs gadījums jāvērtē atsevišķi: “Zinu, ka ir novadi, kur iet uz vienotu tarifu visā teritorijā. No vienas puses, tas ir labi, bet to var atrisināt vien tad, ja ir viens pakalpojumu sniedzējs. Mēs par to vēl neesam diskutējuši, iespējams, varētu būt vairāki. Bet jāsaprot, ka, izvēloties vienota tarifa risinājumu, cietīs tie, kuriem tarifs ir krietni mazāks, proti, pilsētā dzīvojošie, jo tur patērētāju skaits krietni lielāks, tātad izmaksas zemākas. Ejot uz vienotu tarifu, pilsētnieki būtu zaudētāji. Iespējams, kādreiz arī pie tāda risinājuma nonāks, bet vispirms ir septiņas reizes jānomēra. Pie jebkuras reformas kāds ir ieguvējs, kāds zaudētājs, bet ieguvumiem noteikti jābūt lielākiem. Nedzīsim šo procesu mākslīgi uz priekšu, bet skatīsimies, vai ir jēga veikt pārmaiņas. Taču komunālā saimniecība paliks

uzmanības centrā, un, ja kaut kur būs vajadzīgas investīcijas, pašvaldība tam līdzekļus atradīs.”.

Īsziņas

Datums: 18.02.2022

Izdevums: Druva

Rubrika: Ziņas

- Sāk būvniecību. Jaunpiebalgā uzsākta bijušās Piebalgas pamatskolas pārbūve par sociālās aprūpes centru. Būvdarbus plānots īstenot līdz gada beigām. Cēsu novada Jaunpiebalgas apvienības pārvaldē šogad tas ir vērienīgākais investīciju projekts. Tam budžetā ieplānoti 1,358 miljoni eiro. Sociālās aprūpes centrā paredzētas vietas 50 klientiem, un tas nodrošinās līdz 20 jaunām darbavietām.

- Kā sauc alu. Pārgaujas apvienības pārvalde aicina iedzīvotājus un novadpētniecības entuziastus iesaistīties, lai noskaidrotu, kāds ir pareizais Raiskuma pagastā esošās alas nosaukums – Kalēja ala vai Kalējala. Tas nepieciešams, lai Ministru kabineta “Noteikumos par aizsargājamiem ģeoloģiskajiem un ģeomorfoloģiskajiem dabas pieminekļiem” ierakstītu alas pareizo nosaukumu.

- Gatavojas jubilejai. Atzīmējot novadnieka, Cēsu un Liepas pagasta pieminekļu brīvības cīņās kritušajiem autora Augusta Jullas 150. dzimšanas dienu, Liepas kopiena izsludina vizuāli plastiskās mākslas konkursu Latvijas mākslas un mākslas profesionālās ievirzes skolu audzēkņiem "Jullas pēdas mālā un Latvijā". A.Julla bija keramiķis, tēlnieks, pedagogs, dibināja pirmo amatniecības skolu Latvijā. Dzimis 1872. gada 26.decembrī.

- Meža biatlons. Līgatnes dabas takās šodien notiek tradicionālais pasākums - meža biatlons. Sagatavotas dažāda garuma distances, piemērotas dažāda sagatavotības pakāpei. Lai netraucētu dabas taku iemītnieku mieru, tradicionālā šaušana aizstāta ar šautriņu mešanu mērķī.

Pēc publikācijas. Kur paliks demontētie dakstiņi?

Datums: 18.02.2022

Izdevums: Staburags

Rubrika: Viedokļi

Laikraksta "Staburags" 4. februāra numurā bija publicēts raksts "Dakstiņu jumts paliks pagātnē" par Aizkraukles Mūzikas skolas dakstiņu jumta nomaiņu pret skārda segumu. Pēc tā skolotāja Alla Puķīte puda savu viedokli: "Par trešo daļu bojāto dakstiņu ir nepatiesa informācija! **Līgatnē ražo dažādu toņu dakstiņus**, tāpēc žēl, ka arhitektam ir tāds redzējums: ātri un lēti! Arī izpilddirektors neatbildēja uz jautājumu — kur paliks demontētie dakstiņi? Sadaudzīs? Dakstiņi ar laiku noveco un maina krāsu, bet kalpo gadsimtus! Skārda jumtus šovasar vētra veiksmīgi norāva arī Aizkrauklē! Skumji, ka ainaviski skaista vieta Aizkrauklē zudīs!"